

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.092/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: név ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím4

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím4

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 13., 14. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Szegedi Törvényszék 2.K.701.248/2024/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és házastársa $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdonát képezi egy gyulai ingatlan, melyre 2022. december 01. napján kelt szerződéssel 20 évre használati jogot alapítottak a tulajdonukban álló gazdasági társaság javára. A használati jog ellenértékét az ingatlan 75.000.000, Ft-os forgalmi értékére és a határozott időtartamra tekintettel 75.000.000, Ft-ban határozták meg, melyből a felperesre eső rész 37.500.000, Ft. A gazdasági társaság a használati jog ellenértékét 2022. december 21. napján készpénzben megfizette a felperes részére.

[2] A visszterhes vagyonátruházási illeték kiszabására irányuló eljárásban a véglegessé vált fizetési meghagyás szerint az ingatlan forgalmi értékét a szerződésben megjelölt 75.000.000, Ft helyett 37.000.000, Ft-ban állapította meg az adóhatóság összehasonlító értékadatok alapján. Az eljárás során helyszíni szemlét tartottak, ahol a felperes a szerződésben foglaltaktól eltérően maga sem vitatta az ingatlan forgalmi érték megállapítást.

[3] Ezt követően jogkövetési vizsgálat indult a felperesnél, majd adóellenőrzést folytattak le, ahol az adóhatóság megállapította, hogy a felperes és az általa meghatározó befolyással irányított gazdasági társaság nem voltak egymás viszonylatában független felek, ezért a köztük létrejött szerződés szerinti vételár és az adott ingatlanra alapított használati jog szokásos piaci ára közötti eltérés a felperes egyéb jövedelmének minősül. A fentiekre tekintettel a felperes terhére személyi jövedelem adónemben 2.536.500, Ft, szociális hozzájárulási adónemben 2.198.300, Ft, mindösszesen: 4.734.800, Ft adókülönbözetet, egyben adóhiányt állapítottak meg, melyre tekintettel 946.960, Ft adóbírságot szabtak ki és 650.224, Ft késedelmi pótlékot számítottak fel.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljárta a 1682302101 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Határozatának indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú adóhatóság helytállóan rögzítette, hogy a felperes és az általa meghatározó befolyással irányított gazdasági társaság nem voltak egymás viszonylatában független felek, ezért a köztük létrejött szerződés szerinti vételár és az adott ingatlanra alapított használati jog szokásos piaci ára közötti eltérés a felperes egyéb jövedelmének minősült. Nem tévedett az elsőfokú adóhatóság akkor sem, amikor az illeték kiszabási eljárás során meghatározott forgalmi értékkel megegyező összeget tekintette a vagyoni értékű jog szokásos piaci értékének, mivel a forgalmi érték és a szokásos piaci érték meghatározásának módszere tartalmilag nem tér el egymástól olyan mértékben, amely a forgalmi érték felhasználását ne tenné lehetővé az ellenőrzési eljárás során. Mindkét jogszabályi rendelkezés az összehasonlító módszeren alapul, így nem alapos a felperesnek az a hivatkozása, hogy a vagyoni értékű jog forgalmi értéke az Itv. alapján csak eladás esetén értelmezhető.

A felperes keresete és az alperes védírata

[5] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését, és az eljárt hatóságok új eljárásra kötelezését kérte.

[6] Álláspontja szerint súlyosan jogsértő az az adóhatósági eljárás, amely megfelelő jogszabályi felhatalmazás nélkül tesz egyenlőségjelet a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) és az illetékekről szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Itv.) által meghatározott fogalmak közé és a két törvény által teljesen más szabályok által előírt értékmeghatározási módszerek közé. Az Itv. 72. §-a több fikciós elemet tartalmaz, amelyeket nem lehet figyelembe venni az Szja tv. szerinti szokásos piaci érték levezetése során. Sérelmezte, hogy a hatóság figyelmen kívül hagyta a fellebbezésében bemutatott levezetést, illetve a Kúria Kfv.35.394/2018/8. számú eseti döntését, amely álláspontját támasztja alá. Sem a jogszabályokból, sem a Kúria hivatkozott döntéséből nem levezethető, hogy az Szja tv. alkalmazásában az Itv. bármely rendelkezését alkalmazni kellene. Szerinte az adóhatóság megsértette az Szja tv. 3. § (9a) pontját, 28. § (1) bekezdését, valamint a 61. § (1) és (2) bekezdéseit akkor, amikor a felperes terhére egyéb jövedelem jogcímén adóhiányt állapított meg a szokásos piaci értékre vonatkozó vizsgálat elvégzése nélkül.

[7] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[9] Idézte az irányadó rendelkezéseket és a felperes által is hivatkozott kúriai döntés [27] pontjára utalással hangsúlyozta, hogy jelen ügyben a felperes gazdasági érdeke jelenik meg a szerződés mindkét oldalán, hiszen a felperes, mint magánszemély a tulajdonában lévő ingatlan használati jogát engedte át a gazdasági társaság javára, amelynek tulajdonosa és ügyvezetője. Így nem képezte vita tárgyát, hogy a felperes és a tulajdonát képező gazdasági társaság nem minősülnek független feleknek, így a használati jog ellenértékének vizsgálata során a szokásos piaci értéket kellett az alperesnek meghatározni az Szja tv. 3. § 9.a) pontja alapján, melyhez az alperes választható lehetőségek közül az összehasonlító módszert alkalmazta. Hangsúlyozta, hogy jelen ügyben nem arról van szó, hogy az Szja tv. helyett az Itv. szabályait kell alkalmazni, hanem arról kellett dönteni, hogy felperes által nem vitatott forgalmi érték bizonyítékként vehető-e figyelembe az Szja tv. 3. § 9. a) pontja szerinti szokásos piaci érték vizsgálatakor. Utalt az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 58. § (1) és (2) bekezdésében a bizonyítékokra vonatkozó előírásra, továbbá az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII.28) Kormányrendelet (a továbbiakban: Adóig. vhr.) 79. § (5) bekezdésében meghatározott bizonyítási eszközök és bizonyítékok körére. Ennek alapján megállapította, hogy az alperes jogszerűen használta fel és vette figyelembe a fizetési meghagyásban foglaltakat.

[10] Áttekintette a Kúria precedens értékű határozatait, melyek között ugyan nem lelt fel olyat, amely jelen üggyel teljesen azonos jogszabályi környezetben, azonos jogkérdésben döntött volna, azonban álláspontja szerint az eseti döntésekből egyértelműen kirajzolódik az a Kúria által sem kifogásolt adóhatósági gyakorlat, miszerint az illetéket kiszabó fizetési meghagyás figyelembevételének nincs akadálya az Szja tv. 3. § 9.a) pontja szerinti szokásos piaci érték meghatározása során.

[11] Elvetette a felperes által hivatkozott EBH 2019.K.14. számú elvi bírósági határozatot, mivel az jelen üggyel eltérő jogszabályi környezetben abban a kérdésben foglalt állást, hogy helyi adó ügyben alkalmazott fogalmak meghatározásakor kizárólag akkor lehet figyelembe venni más jogágakban szereplő értelmező rendelkezéseket, ha az adott jogvita elbírálására irányadó jogszabály arra vonatkozóan értelmezést nem tartalmaz. Ez a döntés azonban jelen ügyben nem alkalmazható és abból jelen ügyre nézve következtetés nem vonható le.

[12] Hangsúlyozta, hogy az alperes világos és okszerű magyarázatát adta annak, hogy a felperes szokásos piaci értékkel kapcsolatos észrevételeit miért nem fogadta el, és miért nem tekintette a felperes által hivatkozott ingatlanokat összehasonlíthatónak a perbeli ingatlanra.

Az aktuális piaci viszonyokkal kapcsolatos felperesi hivatkozások kapcsán arra utalt, hogy jelen per tárgyát képező jogügylet messze nem szokványos, a jogügylet mindkét oldalán a felperes vagyoni érdeke áll, amelyre az elsőfokú határozat helyesen mutatott rá. Összességében azt állapította meg, hogy az alperes a tényállást megfelelően tisztázta és az Szja tv. 61. § (2) bekezdésének, 3. § 9. a) pontjának, valamint a 3. § 69. pontjának helyes értelmezésével és alkalmazásával járt el a szokásos piaci érték meghatározásakor, melynek során bizonyítékként figyelembe vehette az illetékkiszabáskor az adóhatóság által megállapított és a felperes által nem vitatott forgalmi értéket.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a megtámadott közigazgatási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően a Kúria semmisítse meg és az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) pontjaira alapította. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Szja tv. 3. § 9.a) pontját, 28. § (1) bekezdését, valamint 61. § (1) és (2) bekezdéseit.

[15] A felülvizsgálati kérelmének érdemi részében változatlanul vitatta, hogy az Szja tv. szerinti szokásos piaci érték meghatározásakor alkalmazható lenne az Itv. vagyon értékű jog forgalmi értékének meghatározása. Szerinte az Itv. 72. §-ban rögzített értékmeghatározás a fikciós elemek miatt nem a piaci viszonyokon, azok változásain, tervezésén, mérlegelésén alapul, hanem a jogalkotó által meghatározott számítási módon. Ezzel szemben az Szja tv. számos módszer alkalmazását teszi lehetővé a felek számára, és amennyiben a törvényben meghatározott módszerek nem megfelelőek, egyéb módszer alkalmazására is lehetőség van. Mindezek miatt a bíróság jogszabálysértő módon állapította meg, hogy az alperesi határozat jogszerű, amikor az Szja tv. szokásos piaci érték megállapítására vonatkozó előírásai helyett az Itv. rendelkezései alapján állapította meg a jogügylet tárgyát képező ingatlan szokásos piaci értékét. Szerinte a felülvizsgálati kérelem befogadható, mert az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálta a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[20] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A Kúria kiemeli, hogy a befogadás megengedhetőségéről való döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során tehát a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát, döntése csak annak keretei között mozoghat,

hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható eljárásjogi, vagy anyagi jogi jogszabálysértés észlelésére és kimutatható-e eltérés jogkérdésben a Kúria közétett határozatától.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. {2/2024. (XII.03.) KK vélemény 1. pont}. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. A kifejtettekre is figyelemmel, a Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása.

[22] A Kúria a Kfv. 35.639/2021/5. számú döntésében már vizsgálta hasonló tényállás mentén az illetékkiszabási eljárásban megállapított érték felhasználhatóságát az Szja tv. 3. 9. pontjára tekintettel és döntésének [16] pontjában jogszerűnek minősítette az illeték szakterület által megállapított értéke felhasználhatóságát. A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által a kereseti kérelemben állított jogsértést érdemben megvizsgálta, ítéletében részletesen megindokolta, hogy a keresetben előadottakat miért nem látta igazoltnak. A Kúria e körben nem észlelte azt sem, hogy a bíróság határozata az egységes joggyakorlattal ne lenne összhangban.

[23] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással is kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadási okra a felperes nem hivatkozott, annak indokolásának hiányában a Kúria érdemben ezzel a befogadási okkal

kapcsolatban állást nem foglalhatott. A felülvizsgálati eljárásban nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége sem, és a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésre sem hivatkozott.

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát, csak azt vizsgálhatja, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, illetve kimutatható-e jogkérdésben eltérés a Kúria közzétett határozatától. Ehhez a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet és szükség szerint az elsőfokú peres iratok formai összevetését kell elvégeznie.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[29] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. május 08.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró